

Eddy De Cock bouwde Russische lichte tank T-80 !

Eddy De Cock bouwde nu echt eens geen What If, maar een Russische tank uit de Wereldoorlog II periode, zij het wel een iets minder bekende. Het gaat om een T-80, een doorontwikkeling van de T-70, die als lichte tank vooral werd ingezet voor verkenningsopdrachten. De tank werd ook anti-aircraft genoemd om zijn ongewoon groot elevatievermogen, dat liefst 60 % bedroeg. Dat vermogen was welgekomen om in straatgevechten de hogere verdiepingen van dichtbij onder vuur te nemen. Van dit type werden er niet zo heel veel gebouwd door de Russen. We schrijven 1944. Eddy bouwde een Mini-Art exemplaar op 1/35e. Het gaat om een work in progress, waar dus nog wat werk aan is. Zo moet Eddy nog weatheren en het model monteren op een vignetje. De diverse handgrepen heeft Eddy gemaakt van koperdraad omdat de plastic kitexemplaren te fragiel bleken te zijn en bij het lossnijden al braken. Bovendien zaten er geen decals in de kit, zodat Eddy in zijn spares box moest duiken. De cijfers haalde hij bv. bij een Jagdtiger. Voor de rest bleek de Mini-Art een perfect passende kit te zijn.

Frederik Vanderstraeten bouwde flashy Nederlandse Falcon !

Frederik toonde in zijn serie special paintings een flashy 1/48e F-16 AM Falcon J-OIS 'solo display 2009' van de Nederlandse luchtmacht, meer bepaald van de basis van Leeuwarden, afgewerkt met een decalvel van Syhart. De special painting bestaat erin dat de leeuw uit het wapenschild van Leeuwarden over de rug én de buik van het toestel werd geschilderd. Het gaat niet om één decal, maar om een verzameling van decalstukjes die moest worden geplakt op een speciale oranje parelmoerverf, een soort Alclad. Je moet de verf voortdurend opschudden om te vermijden dat het parelmoer naar de bodem zinkt. Frederik spoot heel dunne laagjes, wel vijf of zes, over een glanzend zwarte ondergrond en verniste het geheel met Alclad light shine. De Nederlandse Falcon vertoont extra lange staartuitstulpingen, langer dan bij de Amerikanen. Daarin zit volgens Frederik een remparachute.

John De Munter bouwde Corsair N op 1/72e

John bouwde een van de eerste types Corsair die een radar hadden om in de Korea-periode rond de vliegdekschepen een bewakingscherm te leggen in de lucht. De radar zat op de vleugels. De scheepsradar uit die periode was nog vrij beperkt in reikwijdte en de luchtradars breidden die reikwijdte aanzienlijk uit. De toestellen hadden ook extra brandstoftanks om verder en vooral langer te kunnen vliegen en hadden tot taak te waarschuwen voor naderend gevaar én te zorgen voor de eerste interventies. John toonde daarnaast een Mustang D van Revell die werd gebruikt om munitiedepots en brandstofopslagen op onder meer vliegvelden mee aan te vallen tijdens WO II, waarbij de depots werden bestookt met onder de vleugels gemonteerde bezoeka's.

Ian Barclay past haarlaktechniek toe op winterse Sdkfz 234/1

Haarlakmethode

Ian Barclay bouwde een Duitse Sdkfz 234/1 zware panzerspähwagen met 2-cm kanon van Dragon op 1/72e. Hij koos voor een wintercamouflage en deed een beroep op de haarlakmethode. In eerste instantie bracht hij het traditionele driekleuren camouflagepatroon op. Vervolgens verzegelde hij de onderlaag met glansvernis. Daarover spoot hij een drietal lagen haarlak, die hij telkens tussendoor liet drogen. Dan bracht hij een stevige laag witte Vallejoverf aan, die hij na een kwartuurtje drogen afwreef met een nat sponsje. Daardoor loste de haarlak weer op en brokkelde de witte verflaag af, waardoor de donkerder ondercamouflage begon door te schemeren.

Herhaling en afwerking

Deze verftechniek herhaalde Ian nogmaals, met weer een aantal lagen haarlak en een dunnere laag witte verf, die nogmaals, zij het wat minder, werd weggeveven, er nog steeds zorg voor dragend dat de ondercamouflage bleef doorschemeren. Ten slotte verniste Ian het model weer en weatherde dat dan verder met een MIG-wash met lichtbruin. Weer vernis daarover en dan met olieverf een soort roestafloosporen en nogmaals vernis. Ian spoot een volledige spuitbus vernis op het model! Met een lichte bruine wash

temperde hij het wit op het einde nog een beetje.

Decals en figurines

De decals bracht hij aan tussen de twee lagen witte verf, zodat ze mee gewinterd werden. Een chauffeur en een commander vond hij in de Tamiya set 'Frontline Reconnaissance Team'. De rest van de kit werd out of the box gebouwd, op een PE-grille na en een munitiegordel aan de MG uit de Tamiya set. Voor de rest was de Dragon bijzonder compleet, met een meer dan aanvaardbare antenne. Het winterse camouflagepatroon vond Ian overigens op het internet.

Guy Libeer experimenteerde met Porsche 911 op 1/24e !

Guy Libeer bouwde een Porsche 911 type 930 Turbo op schaal 1/24e van Tamiya, een heruitgebrachte oude kit. Guy koos voor een fantasieverfje, met name bronskleur ! Hij kreeg daarbij enige bouwtips van Luc Van Beneden. Zo ging hij het doorschijnen van gietsporen op het dak tegen met een onderlaag van primerverf en daarover een laag zwarte lakverf. Daarop kwam pas het bronskleur of de chroom. Guy werkte met spuitbussen. De getinte ruiten bekwam hij met glasverf, die hij bij Schleiper vond. Hij koos voor de standaard zelfhardende soort, niet die welke je moet bakken ! Guy koos voor een gele tint omdat die extra goed paste bij de bronzen carrosserie. Nadeel van de getinte ruiten is wel dat een stuk van het binnendetail erdoor verloren gaat. De afwerking van de Porsche is wel delicaat: je ziet er volgens Guy zeer goed vingerafdrukken

op. Of je draagt handschoenen bij het verplaatsen ervan, of je kunt er een was of vernis over doen. Hij vreest echter voor

vernissen uit schrik voor luchtbelletjes daarin. Volgens Freddy Verschuere is het een kwestie van de juiste vernis.

Willy De Cock presenteerde serie M-3's en M-5's !

Willy De Cock week licht af van zijn handelsmerk de Sherman, om het ditmaal eens bij de Stuarts, de M-3 dus, te zoeken. Zo presenteerde hij in april 2 M3A3's. Eentje ervan draag het opschrift GRIF van de Poolse recce's van het Schorpioen-bataljon dat op Sicilië en rond Monte Cassino opereerde. Deze versie had geen koepel, was daardoor lichter en dus sneller, en had nog de Continental vliegtuigmotor. De andere M3A3 is een Franse versie, met smoke dischargers aan de zijkant. Voorts toonde Willy ook een M5 van de zwarte panters, en negerbataljon, zij het met blanke officieren. Twee andere M5, ditmaal M5A1's, betroffen enerzijds een early versie met een deep wading device voor de landingen op de eilanden door de Amerikanen tijdens hun raid op het Japanse homeland van WO II. Anderzijds was er de C32 Cadallac, met tracks langs de flanken ter bescherming en een .50 vliegtuigmitrailleur. Ten slotte toonde Willy een T-73 met open koepel. Het ging om een voorloper van de M8 Houwitsers. De T-73 had een tankkanon van 75 mm, hetzelfde kaliber van de Sherman, dat echter te zwaar was voor het lichtere onderstel, dat daarom niet op meer exemplaren werd gemaakt. Het kanon werd dan ook vervangen door Houwitsers, die minder terugslag hadden.

Erwin Bovijn zoekt het nog maar eens bij mini-mini !

Erwin bracht in de aprilvergadering onder meer een speciaalke van mini-formaat mee, met name een Steinbock Fug 2,5 ton voorheftruck 'palettenlader'. Het ging om een volledig resine model van Planet Models op 1/72e. Deze moderne heftruck wordt gebruikt op de Duitse militaire luchthavens. Erwin kleurde het model met Tamiya verf in nato groen en weatherde met MIG-poeders en pastels. Hij werkte af met onder meer een vloeibare MIG green wash. En om het even mini te houden, startte Erwin ook de bouw van een DFW 28 Floh (vlo !) vliegtuig van het merk 12 Squared. Het betreft een Duitse jager van in 1917. Erwin begon ook de restauratie van een Citroën C4 brandweerwagen en toonde een Zero A6M2 waarmee hij in Hoboken een bronzen medaille veroverde in de klasse VL 1/72e. Recent werkte Erwin ook een Sikorsky R4 B helikopter af, een multimedia kit met injectie, resine, PE en vacu van MPM. Geen gemakkelijke kit maar wel

eentje dat veel voldoening geeft eens afgewerkt. De staart van de heli bouwde Erwin volledig scratch met vooral binddraad uit

de bloemschikkunst. Deze heli was op het einde van WO II in 1944 operationeel op het eiland Tynan.

Franklin vulde diorama's met Chinese en Hollandse B-25's!

Zonder titel

Ongewoon voor Franklin Goethals, maar voorlopig nog zonder titel, was het vliegvelddiorama met een Chinese B-25 Mitchell met opengewerkte neus, die de machinegeweren toont. Franklin bouwde het volledige neusgedeelte scratch! Hij gebruikte de originele machinegeweerlopen uit de kit, maar stelde het binnenwerk op grond van foto's samen uit plasticard en metaaldraad. Met metaal versterigde hij onder meer het geplooid plastic tegen het weer rechtekken ervan. Franklin scratchte ook een onderhoudsstelling naast het vliegtuig, waarop hij enkele technici plaatste in de vorm van Preiser en Italeri figurines. De decals vond Franklin bij zijn overschotten. De kit is een Hasegawa op 1/72e. De bommenluiken kunnen bij die kit alleen maar open gemonteerd worden, wat Franklin dus maar deed.

Hollander

Een tweede B-25 betrof naar Franklins zeggen 'nen Hollander'. Ook deze kit is een Hasegawa. Typisch zijn de vierkante decals. De Nederlandse luchtmacht vloog met deze toestellen in 1944 vanuit Australië. Om het helemaal 'Hollands' te houden, plaatste Franklin het toestel op een diorama van betonvlakken met een oranje randje! De Nederlanders kregen de toestellen van de Amerikanen en oververfden de Amerikaanse ster om er de eigen kentekens over aan te brengen. Franklin bootste dat zo goed mogelijk na, door met lichtere tinten te werken. Hij wist overigens het zeer mooie interieurdetail van de kit te waarderen.

Transportation Support

Franklin wist meteen ook de vindingrijkheid van de modelbouwer naast het model te illustreren, met zijn 'transportation supports', met name Halmark doosjes die precies passen om bij transport van de diorama's de staartstukken van de B-25's in hun juiste positie te fixeren. Franklin kleefde op de blokjes dan ook de uitgeprinte titel 'transportation support'!

Erik De Smet toonde exotische en andere Harriers!

Erik bouwde een mooie flightline met Navy Hawker Harriers op schaal 1/72e. Zo toonde hij een exemplaar van de Indische Navy, met decals uit de kit zelf en een PJ schietstoel. De kit is een oude Matchbox. Minder exotisch was een Italeri Harrier van de

Royal Navy, eveneens met een schietstoel van PJ. Een derde exemplaar betrof er eentje van de Spaanse Navy, geleverd door Hasegawa en weerom met PJ schietstoel. Ten slotte weer exotisch met een Thaise Harrier in aanbouw met Thaise decals die Eric op het internet

vond. De kit is van Airfix. De Italeri kit was volgens Erik de volledigste, de Hasegawa de oudste (ca. 40 jaar oud volgens Erik). Voor deze kit diende Erik echt operatief in te grijpen, immers, zijn vleugels zaten zo hoog dat zijn vleugelwielen de grond niet raakten. Losbreken dan maar en verlagen. Een model met vier wielen is overigens bijzonder moeilijk uit te passen op de grond. Ook de Spaanse versie bezorgde Erik hoofdbrekens. De Spanjaarden vlogen met twee versies, de Harrier I en de Harrier II. Bij hun aankoop van de II verkochten ze hun I's door aan Thailand. Erik vond op foto's bij beide versies ontbrekende stukken in vergelijking met zijn model, zoals een antenne of een staartuitsteeksel. Hij kocht de I dan maar voor de Thaise versie, maar die klopte ook al niet helemaal. Via een bijwerking van de III kwam hij uiteindelijk bij de Thaise Mk 55, zijnde in feite een III zonder verlengde neus. Wie volgt nog?

